

Bediüzzaman'ın hakkı için

Abdullah Bey: “Kastamonu Lâhika’sında seksen sekizinci sayfada, ‘Sakın, sakın; dünyâ cereyanları, husûsan siyâset cereyânları ve bilhassa hârice bakan cereyanlar sizi tefrikaya atmasın’ cümlesinde geçen ‘dünya cereyanları’ ve ‘harice bakan cereyanlar’ kimlerdir? Hangi cereyanlar kast ediliyor?”

Bahsettiğiniz mektuba Üstad Bedüzzaman Hazretleri Risâle-i Nur’un kazandırdığı çok büyük kâr, kazanç ve pek çok kıymettar neticeye mukabil, istediği bir fiyattan bahsederek başlar.

Risâle-i Nur’un, gerek uhrevî amellerde ortaklık düsturuyla binler duâyı kazanmaya vesile oluşu, gerek iman hizmetini esas aldığından binler sâlih ameli ihtivâ eden bir hizmeti ikame edişi, hem ebedî Cennet’i ispat edişi, hem de ebedî Cennet saadetini müjdeleyen sırlarla dolu oluşu, gerek fikre ve amele istikamet verişi, gerekse birlik, beraberlik ve muhabbeti ön plana alarak enâniyeti mutlak surette kırması hiç şüphesiz büyük kazançlar ve kârlar kazandırmaya yönelik hareketinin kıymettar neticelerindedir.

Bu neticelerin bir fiyat istediğini belirtir Üstad Saîd Nursî Hazretleri. Bunların fiyatı Üstad Hazretlerine göre: Tam ve halis bir sadakat ile daimî ve sarsılmaz bir sebattır.¹

Aksi takdirde yukarıdaki büyük neticeleri elde etmek mümkün olmadığı gibi, büyük kazanç ve kârları da--maazallah—elimizden kaçırma tehlikesi kaçınılmaz olacaktır.

İhlâsı, sebatı ve sadakati kırabilecek en tehlikeli fiil ve davranış ise tefrikadır, ayrılıktır, gayrılıktır, ayrı baş çekmektir, ayrı çığır açmaktır, havuzda erimeye direnmektir, enaniyetini ön plânda tutmaktır, cemaatle kaynaşmamaktır, kendi benliğini ve ihtiraslarını ayrılık sebebi saymaktır. Bunun da temelinde, bir buz parçası olan enâniyetini tam bir havuzu kazanmak için, o dairedeki âb-ı hayat havuzuna atıp eritmemek yatar.

Üstad Hazretleri, “dünya cereyanları”, “siyaset cereyanları” ve “harice bakan

cereyanlar” nâmında birbirini açıklayan ve birbirini tefsir eden üç mefhuma dikkat çekerek, bunların hiçbir biçimde tefrika sebebi yapılmaması konusunda talebelerini önemle uyarır. Bu cereyanlar, hedefleri bakımından Risâle-i Nur’un hedefleri ile örtüşmeyen ve uyuşmayan cereyanların tamamıdır. Meselâ, günü birlik siyasî veya dünyevî yapılanmalardır, ideolojik görüşlerdir, seküler ve dünyevî düşüncelerdir, menfaat gruplarıdır.

Risâle-i Nur’un hedefi ve maksadı bunlardan çok farklı ve çok nezihtir. Risâle-i Nur fertlerin “ruh” yapılarına yönelmiş; ruhların iman esasları ile imâr ve ihyasına ağırlık vermiş, bütün mesaisini bunun üzerine yoğunlaştırmış, kalplere “Allah sevgisi ve Allah korkusu” yerleştirmeyi hedef bilmıştır.

Böyle nezih ve pak bir vazifeyi icra esnasında, dünyevî, siyasî veya ideolojik cereyanların ve görüşlerin hiçbirisi dâhilde, yani camia içinde tefrika ve ayrılık sebebi olmamalıdır. Çünkü yolları ayrı, hedefleri ayrı, tarzları ayrı, usûlleri ayrı, mesajları ayrı, cepheleri ayrıdır, kaygıları ayrı, amaçları ayrıdır. Risâle-i Nur Talebelerinin Risâle-i Nur adına aktif siyasete girmeyişlerinin ve dünyevî cereyanlarda aktif olarak yer almayışlarının bir sebebi de budur. Aksi takdirde, çabuk cazibe merkezi olabilen dünyevî veya siyasî cereyanlar tefrikaya sebebiyet verecek, ihlâs ve uhuvvet esasını zedeleyecekti.

Oysa ihlâs ve uhuvvet her şeyden önemlidir. Bunun hiçbir biçimde sarsılmaması gerekir ve hizmetlerin devam ve bekası için şarttır. Değil haricî cereyanlar; kendisine herhangi bir haksızlık yapılmış olsa dahi, hiç kimse Risâle-i Nur dairesi içinde: “Bu kardeşim bana haksızlık etti; ben buna küstüm!” dememelidir. Böyle bir lüksümüz yoktur! Bu büyük hatâdır. Çünkü Üstad Hazretlerine göre, o arkadaşın sana bir gram zarar verdiyse, sen ona küsmekle, bunun kırk katı olarak hizmete zarar vermiş oluyorsun.²

Bedüzzaman bu makamda ısrarla şöyle uyarır:

“Kardeşlerimden rica ederim ki: Sıkıntı veya ruh darlığından veya titizlikten veya nefis ve şeytanın desiselerine kapılmaktan veya şuarsuzluktan; arkadaşlardan sudur eden fena ve çirkin sözleriyle birbirine küsmesinler ve ‘Haysiyetime dokundu’ demesinler. Ben o fena sözleri kendime alıyorum. Damarınıza dokunmasın. Bin haysiyetim olsa, kardeşlerimin mabeynindeki (arasındaki) muhabbete ve samimiyete feda ederim.”³

Üstad Hazretlerinin “Ben o fena sözleri kendime alıyorum” beyanını alalım; fena sözlere muhatap olan ve çok çabuk alınan ve gücenen nefsimizin damarını

parçalayalım, kanatalım.

Bu sözün darbesiyle, iç dairede hiçbir esası ve hakikatı olmayan gurur putumuzu yıkalım. Risâle-i Nur dairesi içinde hususî haysiyetimizin ve kişisel onurumuzun olmadığına, muhakkak ve muhakkak, nefsimizi ikna edelim. Bunu Allah'ın izzeti ve celâli için yapalım! Bunu Resûlullah'ın sevgisi için yapalım! Bunu Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin üzerimizdeki hakkı için yapalım!

İstersek yaparız! Öyleyse, buyurun! Allah yardımcımız olsun!